

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 253/2014- 28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti R. P., zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, Hlavná 13, Trnava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007, za účasti Okresného súdu Trnava, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo R. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007 porušené boli.

2. Okresnému súdu Trnava prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007 konal bez zbytočných prietahov.

3. R. P. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je p o v i n n ý uhradiť R. P. trovy konania v sume 340,90 € (slovom tristoštyridsať eur a deväťdesiat centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Romana Cibulku, Hlavná 13, Trnava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2014 doručená s'ťažnosť R. P. (ďalej len „s'ťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Romanom Cibulkom, Hlavná 13, Trnava, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007.

S'ťažovateľ v s'ťažnosti okrem iného uvádza:

„Som účastníkom súdneho konania, ktorá bolo začaté dňa 20. 8. 2007 na Okresnom súde Trnava konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 27 C 106/2007.

Uvedené súdne konanie nie je do dnešného dňa t. j. takmer po siedmych rokoch od jeho počiatku právoplatne skončené...

Tvrdím, že okresný súd napriek tomu, že vo veci vykonal viacero jednotlivých úkonov a vydal v merite veci jedno rozhodnutie, porušil a naďalej porušuje moje právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR č. 460/1992 Zb... Rovnako bolo doterajším postupom súdu porušené i moje právo garantované v čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb... Porušenie mojich hore uvedených práv vidím v tom, že súd vo veci konal so zbytočnými prietahmi vyplývajúcimi z toho, že konal neefektívne a nesústredene. To vyplýva z vyššie popísaných skutočností uvedených v Čl. I. Ak súd vo veci aj konal, tak jeho úkony nevedli dôsledne k naplneniu cieľu súdneho konania, ktorým je odstránenie stavu právnej a faktickej neistoty účastníkov konania.“

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 €, čo odôvodňuje takto: „... v právnom štáte, ktorý by mal byť garantom i právnej istoty je neprijateľné, aby žalovaný po siedmich rokoch trvania súdneho konania stále nedisponoval právoplatným rozhodnutím vo veci samej a z toho dôvodu u neho po celý uvedený čas pretrvával pocit právnej a faktickej neistoty.“

Na základe skutočností uvedených v sťažnosti sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa R. P... na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako i jeho právo na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007 porušené bolo.

2. Okresnému súdu v Trnave sa prikazuje konať v predmetnej veci bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi R. P... sa priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3 000,- € (slovom tritisíc eur), ktorú čiastku je mu povinný vyplatiť Okresný súd Trnava a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Trnava je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy jeho právneho zastúpenia v celkovej výške 340,90 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Romana Cibulku... a to do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

Ešte pred predbežným prerokovaním ústavný súd požiadal predsedníčku okresného súdu o vyjadrenie k sťažnosti. Na žiadosť ústavného súdu reagovala predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. 1 Spr 215/2014 z 23. marca 2014, v ktorom okrem iného

uviedla: „*Vo veci sa príbežne koná, v čase podania návrhu nebolo došetrené trestné konanie, v dôsledku ktorého sa navrhovateľ domáha náhrady škody. Súd musel vykonať dokazovanie dopytmi na rôzne inštitúcie, vypočúť viacero svedkov navrhnutých oboma zúčastnenými stranami, pripojiť listinné dôkazy. Súd viazaný právnym názorom Krajského súdu v Trnave musí vykonať opätovne dokazovanie a znovu doručiť rozhodnutia. Lehoty, počas ktorých sa spis nachádzal na odvolacom súde, súd nemôže ovplyvniť. Vec bola 2x na odvolacom súde s odvolaním proti rozsudku a následne proti čiastočnému zastaveniu konania. Čo sa týka postoja sťažovateľa v konaní - dvakrát podal dovolanie, z toho jedenkrát bolo dovolacie konanie zastavené v dôsledku nezaplatenia súdneho poplatku.*

Prehľad úkonov vo veci:

- 20. 8. 2007 - podaný návrh
- 15. 4. 2008 - výzva na doplnenie plnej moci a na vedľajšieho účastníka (ďalej VU)
- 21. 5. 2008 doručená všeobecná plná moc
- 6. 6. 2008 súhlas VU so vstupom do konania
- 20. 6. 2008 výzva na doloženie označených dokladov, dopyt na políciu na vyšetrenie trestnej veci, ktorá je predmetom konania
- 14. 7. 2008 - správa polície
- 23. 9. 2008 - súd pripustil vstup VU do konania + vytýčený TP
- 29. 10. 2008 - vyjadrenie odporcu k veci
- 24. 11. 2008 pojednávanie - odročené za účelom doplnenia dokazovania
- 5. 3. 2009 pojednávanie, navrhovateľ vzal späť návrh voči odporcovi v 2. rade, odročené stým, že PZ navrhovateľa zašle presný návrh zmeny petitu v lehote 15dní + návrhy na doplnenie dokazovania
- 4. 5. 2009 - návrh na zmenu petitu
- 2. 6. 2009 čiastočné späťvzatie návrhu v časti istiny a úroku
- 2. 7. 2009 súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu odporcu
- 23. 7. 2009 súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu vedľajším účastníkom
- 14. 8. 2009 súd zastavil konanie voči odporcovi v 2. rade a časti istiny s prísl. čl. 129, + termín
- 8. 10. 2009 pojednávanie odročené za účelom vyhodnotenia vykonaných dôkazov a rozhodnutia o ďalšom postupe

- 9. 10. 2009 dopyt na políciu a spoločnosť, ktorá vykonávala kontrolu orig. vozidla
- 22. 3. 2010 pojednávanie
- 26. 11. 2009 vyjadrenie odporcu
- 26. 11. 2009 návrh navrhovateľa na doplnenie dokazovania
- 17. 12. 2008 - vytýčené pojednávanie a predvolaný svedok
- 8. 2. 2010 zmena termínu na ospravedlnenie PZ navrhovateľa
- 25. 1. 2010 zmena termínu na ospravedlnenie PZ navrhovateľa
- 22. 3. 2010 - na pojednávaní vypočutí svedkovia -22. 4. 2010- OS rozhodol a návrh zamietol čl. 197
- 14. 6. 2010 doručená plná moc od nového PZ navrhovateľa + odvolanie –
- 14. 6. 2010 doručené odvolanie odporcu proti trovám konania
- 28. 7. 2010 spis predložený KS
- 28. 6. 2011 po odvolaní navrhovateľa KS rozsudok zrušil čl. 258, okrem iného i s odôvodnením, že navrhovateľ v konaní nebol riadne zastúpený, nakoľko ním udelená plná moc bola len všeobecná a teda celé konanie prebehlo právne bez účasti navrhovateľa (napriek jeho osobnej účasti na každom pojednávaní)
- 24. 8. 2011 vrátený spis
- 2. 9. 2011 vytýčený termín na najbližší voľný termín pojednávania na 24. 10. 2011,
- 20. 9. 2011 podal dovolanie odporca a súd z tohto dôvodu musel zrušiť termín pojednávania
- 23. 9. 2011 súd vyrubil súdny poplatok za dovolanie
- 4. 10. 2011 odporca požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku čl. 287
- 12. 10. 2011 odporca podal odvolanie proti súdnemu poplatku za dovolanie a podal návrh na prerušenie odvolacieho konania
- 9. 12. 2011 súd nepriznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov čl. 322
- 9. 12. 2011 odporca čl. 327 vzal späť návrh na oslobodenie od súdneho poplatku a požiadal o pokračovanie v konaní.
- 6. 2. 2012 spis predložený NS SR
- 6. 3. 2012 NS SR vrátil spis bez rozhodnutia
- 7. 3. 2012 súd dovolacie konanie čl. 340 - 7. 3. 2012 zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku a vytýčil termín pojednávania 28. 6. 2012.

- 28. 6. 2012 pojednávanie - účastníci navrhli vypočuť svedkov, súd pojednávanie odročil na termín 11. 10. 2012, na ktorý predvolal navrhnutých svedkov.

- 11. 10. 2012 na pojednávaní navrhovateľ požiadal o pripustenie zmeny petitu, bol vypočutý svedok, druhý sa ospravedlnil. Súd odročil na neurčito, nakoľko sa mali účastníci vyjadriť, či trvajú na výsluchu druhého svedka a za účelom rozhodnutia o návrhu na zmenu petitu.

- 25. 10. 2012 oznámil odporca, že trvá na výsluchu svedka - čl. 402

- 30. 10. 2012 súd pripustil zmenu petitu čl. 403 a doručil aktuálnemu PZ navrhovateľa i uznesenia o čiastočnom späťvzati čl. 129 v zmysle právneho názoru KS z čl. 258, že do podania odvolania proti rozsudku nebol právne zastúpený (uznesenie bolo doručené jeho predchádzajúcemu zástupcovi obratom po jeho vydaní), t. j. rozhodnutie nebolo doposiaľ doručené účinne právnomu zástupcovi navrhovateľa, súd vytýčil pojednávanie na 17. 1. 2013

- 27. 11. 2012 navrhovateľ podal odvolanie proti čiastočnému zastaveniu konania (bez právoplatného rozhodnutia o predmete konania súd nemôže pokračovať v konaní). Súd zrušil z tohto dôvodu termín a doručoval odvolanie

- 13. 1. 2013 spis predložený KS na rozhodnutie o odvolaní

- 28. 11. 2013 KS TT rozhodol - čl. 430.

- dňa 14. 2. 2014 bol spis vrátený na OS a súd vytýčil termín na 15. 5. 2014 a predvolal svedka

- 11. 3. 2014 odporca podal dovolanie proti uzneseniu KS čl. 430

- 11. 3. 2014 podal vedľajší účastník dovolanie proti uzneseniu KS čl. 430

- súd z dôvodu podaných dovolaní zrušil termín pojednávania 15. 5. 2014 a dal pokyn a doručenie dovolaní na vyjadrenie účastníkom, vyzval PZ vedľajšieho účastníka na doloženie plnej moci, ktorá nebola pripojená k dovolaniu. “

Ústavný súd zistil, že prehľad úkonov uvedený vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu v zásade zodpovedá obsahu spisu, a preto ho považoval za relevantný podklad pre svoje rozhodovanie.

Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 253/2014-17 zo 16. apríla 2014 prijal sťažnosť sťažovateľa na ďalšie konanie v rozsahu namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007.

Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vyzval ústavný súd predsedníčku okresného súdu, aby prípadne doplnila predchádzajúce vyjadrenie okresného súdu k sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčka okresného súdu v prípise sp. zn. 1 Spr. 215/2014 z 12. mája 2014 oznámila, že netrvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, a že zotrúva na svojom vyjadrení k sťažnosti z 27. marca 2014.

Následne ústavný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby sa vyjadril, či trvá na konaní ústneho pojednávania, a zároveň mu zaslal vyjadrenia predsedníčky okresného súdu sp. zn. 1 Spr 215/2014 z 27. marca 2014 a z 12. mája 2014 na vedomie a prípadné zaujatie stanoviska.

Právny zástupca sťažovateľa v podaní doručenom ústavnému súdu 28. mája 2014 oznámil, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania a nepovažuje za potrebné reagovať na vyjadrenie predsedníčky okresného súdu.

Vzhľadom na oznámenia právneho zástupcu sťažovateľa a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa v konaní pred ústavným súdom v prvom rade domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ku ktorému malo dôjsť postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa

ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca je podľa § 117 ods. 1 OSP povinný urobiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov. Ďalšia významná povinnosť pre sudcu vyplýva z § 119 ods. 1 a 4 OSP, podľa ktorého sa pojednávanie môže odročiť len z dôležitých dôvodov. Ak súd zistí, že existuje dôležitý dôvod na odročenie pojednávania, bez zbytočného odkladu informuje tých, ktorí boli predvolaní alebo upovedomení. Súd spravidla uvedie deň, keď sa bude konať nové pojednávanie. Dôvod na odročenie sa uvedie v zápisnici alebo poznamená v spise.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

1. V súvislosti s posudzovaním zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že predmetom namietaného konania je rozhodovanie o náhrade škody, ktorú mal žalobcovi spôsobiť sťažovateľ prevádzkovou činnosťou. Ústavný súd nepovažuje posudzovanú vec za právne zložitú, pretože takéto spory tvoria štandardnú súčasť rozhodovacej agendy okresných súdov. Obsah súdneho spisu sp. zn. 27 C 106/2007 nepotvrďuje ani faktickú zložitosť posudzovanej veci, preto dospel ústavný súd k záveru, že právnou ani skutkovou zložitosťou veci nemožno ospravedlňovať doterajšiu dĺžku napadnutého konania.

2. Pri hodnotení doterajšieho priebehu namietaného konania z hľadiska ďalšieho štandardne uplatňovaného kritéria, teda správania sťažovateľa ako účastníka tohto konania,

ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 27 C 106/2007 k priet'ahom.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Zo súdneho spisu sp. zn. 27 C 106/2007 vyplýva, že v doterajšom priebehu namietaného konania postupoval okresný súd v zásade plynulo (s výnimkou obdobia od podania žaloby 20. augusta 2007 až do výzvy na doplnenie plnej moci z 15. apríla 2008),

t. j. nemožno mu v zásade vyčítať neodôvodnenú nečinnosť, avšak konanie ako celok je podľa názoru ústavného súdu poznačené neefektívnou, resp. nesústredenou činnosťou. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje predovšetkým na dôvody, pre ktoré bol jeho rozsudok z 22. apríla 2010 zrušený a uznesenie z 30. októbra 2012 sčasti zrušené krajským súdom [z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. f) OSP, teda odňatia možnosti konať pred súdom, v prvom prípade a v druhom prípade z dôvodov podľa § 221 ods. 1 písm. e), f), a h) OSP] a vrátené na ďalšie konanie.

Na základe uvedeného ústavný súd dospel k záveru, že neefektívnou a nesústredenou činnosťou okresného súdu v namietanom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a teda aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Vzhľadom na skutočnosť, že namietané konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 27 C 106/2007 konal bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku tohto nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

Sťažovateľ sa domáha priznania primeraného finančného zadost'učinenia v sume 3 000 € z dôvodov citovaných v časti I tohto nálezu.

Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadost'učinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý

spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vychádzajúc z doterajšej dĺžky namietaného konania, ako aj období, v ktorých došlo k neefektívnej činnosti okresného súdu, ústavný súd dospel k názoru, že priznanie finančného zadosťučinenia v sume 3 000 € bude primerané konkrétnym okolnostiam posudzovanej veci (bod 3 výroku tohto nálezu).

Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Ústavný súd v zmysle § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde rozhodol o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v súvislosti s jeho právnym zastupovaním advokátom JUDr. Romanom Cibulkom. Ústavný súd vychádzal pri rozhodovaní o priznaní trov konania z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2013, ktorá bola 804 € (za 2 úkony urobené v roku 2014).

Úhradu priznal za dva úkony právnej služby vykonané (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti) v súlade s § 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 13a ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Za dva úkony vykonané v roku 2014 tak priznal po 134 €, t. j. spolu 268 €, režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky) za 2 úkony vykonané v roku 2014 po 8,04 €, čo spolu po zvýšení o 20 % DPH (právny zástupca sťažovateľa je platcom DPH, pozn.) predstavuje sumu 340,90 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

Úhradu za písomné vyjadrenie z 22. mája 2014 ústavný súd, prihliadajúc na jeho obsah, nepriznal.

Priznanú úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2014